

Med hensyn til aldersfordelingen vil Færøerne f.eks. om 2 år have mistet 50 pct. af befolkningen i alderen 20-25 år. At denne kendsgerning er alarmerende, siger sig selv. Inden for det sidste år er omkring 450 kvinder i alderen 20-39 år flyttet fra øerne, hvilket på lidt længere sigt fører til, at fødselstallet overhales af dødstallet, så den naturlige tilvækst bliver negativ.

Hovedårsagen til folkevandringen fra Færøerne er arbejdsløsheden, som for tiden er på omkring 17-20 pct. imod omkring 11-12 pct. i Danmark. Arbejdskraften er særdeles afgørende for, om industrien og livet som helhed bevares og opretholdes i fremtiden på Færøerne.

Vi er meget taknemmelige for den gode vilje, der bliver vist fra regeringens og Folketingets side med henblik på at hjælpe og genoprette den færøske økonomi, men det er en kendsgerning, at den danske regering og Folketinget ikke er fysisk til stede, når hjælpen skal udmøntes i handling blandt den færøske befolkning, hvis livsbetingelser på meget få områder tåler sammenligning med dem, man her i landet er vant til.

Samtidig med at den store politirazzia blev gennemført, var landsstyret i København for at forhandle om en ny aftale med regeringen. Den nye aftale indeholdt et positivt, fremadrettet tiltag, nemlig oprettelsen af erhvervsudviklingsfonden.

I aftalen bliver det også slået fast, at landsstyret fastholder kravet om, at regeringen bør eftergive en del af lånene til finansieringen af bankkrisen på Færøerne, idet pengeinstitutlovgivningen er et rigsansliggende. Denne opfattelse deles af Gørtzudvalget og af lektor i nationaløkonomi på Handelshøjskolen i København Lise Lyck.

Statsministeren har allerede sagt til medierne, at fraflytninger fra Færøerne som følge af den nye aftale vil være faldende fra nu af. Jeg vil råde statsministeren til at se tiden an, før han kommer med sådanne udtalelser til medierne.

En stor del af den færøske befolkning har en kummerligt lav levestandard. 20 pct. har ikke noget arbejde, og de, som endnu har det, føler sig nærmest ramt af det, for de kan alligevel ikke klare dagen og vejen.

Fraflytningskurven er en hård nød at knække og måske hårdere end den danske arbejdsløshedskurve. Fraflytningen fra Færøerne er som en psykologisk epidemi. Efter at de unge har afsluttet ungdomsuddannelser på Færøerne, er det generelt sagt kun arbejdsløsheden, der står

og venter. Understøttelsen fra bistandskontoret for denne aldersgruppe er absolut ikke noget at prale af, og jeg vil advare statsministeren om, at han kan risikere at vågne op en kold vinterdag i januar måned 1996, hvor Radioavisen fortæller, at affolkningen af Færøerne er sket i samme takt i 1995 som året før.

Det, der for mig at se er den mest katastrofale situation på Færøerne, er folkefratrykningen, som på længere sigt vil medføre, at øernes evne til at rekruttere de mennesker – ledere og andre, som er født og opvokset med den bevidsthed, at de ved, hvad de har med at gøre, nemlig nogle barske forhold for opretholdelsen af det daglige liv – ikke er til stede.

Som om Færøerne ikke havde det svært nok, har vi i disse dage oplevet at få afslag på spørgsmålet om at forny vor fiskeriaftale med Norge for det kommende år. Norge mødte med et krav om, at såfremt aftalen skulle underskrives fra norsk side, skulle landsstyret fremsætte et lovforslag i Lagtinget, der forbød landing af fisk på Færøerne, der er fisket i internationalt farvand i Barentshavet, samt at yde service til disse fiskerfartøjer.

Dette havde den færøske fiskeriminister ikke opbakning til på mødet her i København i forårs. Dertil kommer, at denne klausul ifølge det danske udenrigsministerium uden tvivl strider mod den nye, verdensomspændende GATT-aftale, som det færøske Lagting har ratificeret.

Men dette synspunkt gjorde ikke indtryk på forhandlingsdelegationen fra Norge, som tilsyneladende ikke har tænkt sig at leve op til aftalen, på trods af at norske politikere har sagt, at GATT-aftalen får stor betydning for den norske udenrigshandel efter det norske nej til EU.

Færingerne oplever i bogstaveligste forstand fra norsk side, hvordan det føles, når man sparker til en falden mand. Dernæst vil jeg sige, at vi efterhånden har den samme fornemmelse, når det drejer sig om den behandling, vi i mange år har fået af England i grænsestriden mellem øerne.

Jeg vil som færøsk folketingsmedlem opfordre regeringen til at gå aktivt ind i disse åbenlyse konflikter: for det første den mellem to medlemslande i Nordisk Råd og dernæst den med EU-landet England.

Færøerne er i den dårligste udgangsposition til forhandling og trænger som aldrig før til først og fremmest den danske regerings og Folketingets opbakning og dernæst den nødvendige støtte.